

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. P.**, zastoupeného Mgr. Lenkou Čížovou, advokátkou se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Dlouhá 194/3, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 6.11.2013, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 31.7.2013, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokátky** Mgr. Lenky Čížové **se určuje částkou 3.900,- Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 6.11.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 31.7.2013, kterým zamítla žádost žalobce podle ust. § 41 odst. 3 a ust. § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů o změnu výše invalidního důchodu. Žalovaná vycházela z posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě ze dne 15.7.2013, podle kterého není žalobce invalidní pro invaliditu třetího stupně ani pro invaliditu druhého stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 24.10.2013, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši 35% a s ohledem na další postižení zdravotního stavu bylo toto hodnocení zvýšeno podle ust. § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. na celkových 45%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že je přesvědčen, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě vyššího stupně.

Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 6.11.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 2.4.2014, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 4.6.2014, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobkyně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidním pro invaliditu prvního stupně dne 4.6.2012. Dne 5.6.2013 podal žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě této jeho žádosti byl jeho zdravotní stav posouzen dne 15.7.2013 lékařem posudkové služby OSSZ v Ostravě se závěrem, že pokles pracovní schopnosti žalobce činil 45% podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a že žalobce je nadále invalidní v prvním stupni (pokles pracovní schopnosti podle citované položky činí 35% se zvýšením o dalších 10%). Rozhodnutím žalované ze dne 31.7.2013 byla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, ve kterých uvedl, že se jeho zdravotní stav stále zhoršuje, z důvodu věku a snížené hybnosti endoprotézy oproti vlastnímu kloubu mu ortopédem nebyla endoprotéza doporučena. Jeho zdravotní stav se zhoršuje i s trávícím ústrojím v důsledku užívání velkého množství léků na tlumení bolesti. V řízení o těchto námitkách byl zdravotní stav žalobce posouzen lékařem LPS ČSSZ tak, že pokles pracovní schopnosti činí podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 45% (35% podle citované položky se zvýšením o 10%). Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 6.11.2013 tyto námitky zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 31.7.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. Z. T. a jejího nálezu ze dne 27.6.2013, z nálezů ortopéda MUDr. K. K. ze dne 21.3.2014 (včetně rtg snímků levého kolene ze dne 21.3.2014), 27.1.2014, 18.10. a 10.6.2013, 4.6.2012 a 23.3.2011, ortopéda MUDr. M. M. ze dne 5.4.2012, 28.7.2011, 4.8.2011 a 29.11.2011, ortopéda MUDr. D. R. ze dne 19.1.2012 a 13.10.2011, internisty a revmatologa MUDr. S. B. ze dne 8.2.2013, neurologa MUDr. L.G. ze dne 21.12.2012 a 31.1.2013, sono tepen DKK MUDr. P. P. ze dne 19.12.2012, propouštěcí zprávy Nemocnice Nový Jičín ortopedie z 2.10.-5.10.2011 a z úplné spisové dokumentace vedené u OSSZ Ostrava. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce artrózu kolenních kloubů III. stupně, kdy bylo prokázáno středně těžké postižení obou kolenních kloubů s funkčním postižením – zejména omezení zátěže kloubů. Tento stav podřadila posudková komise pod kapitolu XIII, oddíl A, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 35% a toto hodnocení zvýšila pro ostatní zdravotní postižení o 10% na celkových 45%. Posudková komise dodala, že tento stav nelze hodnotit podle položky 1, písm. c), neboť se nejedná o těžké postižení kolenních kloubů se značným omezením pohybových schopností, kdy funkce kloubů není těžce omezena, flexe je zachována do 110 st., varozita kloubů 10 st. Žalobce je schopen sedu, stání, vstávání a usedání, chůze s použitím opěrných pomůcek. Podle diagnostického souhrnu zdravotních omezení žalobce se u něj jedná dále o hypertenzní nemoc zjištěnou v roce 2008, lehkou senzitivní polyneuropatii, bolestivý páteřní syndrom, kožní vitiligo a obezitu III. stupně. K této obezitě posudková komise uvedla, že ji nehodnotí podle kapitoly IV, položky 14, neboť se nejedná o obezitu vzdorující léčbě na odborném pracovišti s podstatným poklesem kardiorespirační výkonnosti a snížením hybnosti pro obezitu. Posudková komise MPSV ČR proto uzavřela, že se u žalobce jedná nadále o invaliditu prvního stupně.

K námitkám právního zástupce žalobce vyžádal krajský soud doplňující posudek téže posudkové komise, ve kterém se posudková komise měla vyjádřit k rozdílnému údaji ohledně varozity v souvislosti s artrózou kolenních kloubů III. stupně u žalobce a k tomu, proč zdravotní postižení nelze hodnotit podle písm. c) kapitoly XIII, oddílu A, položky 1 přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. V doplňujícím posudku posudková komise opakovala, že se u žalobce jedná o artrózu kolenních kloubů III. st. s vychýlením osy dolních končetin – varozitu kolenních kloubů 10 st. oboustranně a že tato skutečnost byla objektivizována vyšetřením při jednání komise provedeným přisedícím ortopédem MUDr. P. K. Toto měření bylo provedeno úhloměrem a jedná se o přesnou metodu. Ze záznamu vyšetření ortopéda MUDr.

K. K. vyplývá, že hodnocení stupně varozity kolenních kloubů prováděl odhadem, tj. bez objektivizace měřením. Posudková komise setrvala na svém hodnocení uvedeném v prvoposudku ze dne 2.4.2014. U žalobce se nejedná o těžké funkční postižení dvou nosných kloubů dolních končetin, které by odpovídalo kapitole XIII, oddílu A, položce 1, písm. c) přílohy citované vyhlášky. Artróza kolenních kloubů žalobce je sice pokročilá, ale funkce – rozsah pohyblivosti je dobrý, hybnost kloubů je zachována, varozita kloubů i se zátěží je lehkého stupně. Při vyšetření se žalobce ohybu v kolennech bránil, v sedě na židli však kolena volně flektoval do 110 stupňů oboustranně. O těžké funkční postižení kolenních kloubů se nejedná.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 6.11.2013 byl nadále invalidní v prvním stupni. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 45% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR v Ostravě, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – ortopěda. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobce. Svým posudkovým závěrem se zcela ztotožnila s předchozími posudky vypracovanými pro OSSZ Ostrava ze dne 15.7.2013 i ČSSZ v rámci námitkového řízení podaného dne 24.10.2013. V doplňujícím posudku se pak posudková komise náležitě vypořádala i s námitkami žalobce vznesenými prostřednictvím jeho právního zástupce. Krajský soud nepřistoupil na důkazní návrh žalobce, aby byl v řízení vyžádán další posudek o zdravotním stavu žalobce a poklesu jeho pracovní schopnosti.

Jelikož žalobce k datu 6.11.2013 byl invalidní v prvním stupni, přičemž se žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu pro invaliditu vyššího stupně, krajskému soudu nezbylo, než žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu tří úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč, celkem tedy 3.900,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. července 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce